Lesmap

Gender Blender

Een dansvoorstelling van Randi De Vlieghe en FABULEUS

Inhoud

Inleiding	2
LAST MINUTE	3
Productiegegevens	4
Speellijst Voorstellingen Gender Blender 2008	5
Een interview met de choreograaf	6
Enkele repetitiefoto's	8
Gender Blender Spel	10
Genderthematiek onder de loep	14
Een theatrale finale: het vioolconcert van Tchaikovsky	16
Nabespreking	18
De dansers krijgen het laatste woord	19
Over de makers	26
fABULEUS	29

Inleiding

"Sensualiteit krijgt iets kunstmatigs wanneer je ouder wordt, wanneer je verandert door je gezinssituatie of door je maatschappelijke functie, wanneer je dingen begint te verdoezelen of juist te forceren in je kledij of je gedrag. Bij jongeren is die sensualiteit nog zo vanzelfsprekend. Het heeft nog niets gefabriceerd. Dat is hun troef."

Aan het woord is choreograaf Randi De Vlieghe, anderhalve maand voor de première van *Gender Blender*. Voor zijn nieuwste groepschoreografie bij *f*ABULEUS stelde hij een kleurrijke groep samen van 16 jongeren tussen 16 en 26 jaar. De voorstelling werd lange tijd opgevat als een onderzoek naar de vooroordelen over mannen en vrouwen, maar tijdens de repetitieperiode (die al startte in de zomer van 2007) werd het meer en meer duidelijk dat Randi die thematiek niet al te expliciet wilde aanpakken. Het genderthema bleef wel een belangrijk motief, maar de voorstelling gaat over meer dan dat. Het is een ode aan de jeugd, een sprankelende confrontatie tussen 16 verschillende persoonlijkheden, een bonte mengeling van dans- en muziekgenres. Geen voorstelling, een evenement...

Deze lesmap kan u helpen het theaterbezoek nog boeiender en aangenamer te maken voor uw leerlingen en uzelf. *Gender Blender* is een vrij toegankelijke voorstelling, maar toch is het geen overbodige luxe dat u het stuk misschien vooraf vooral nadien voldoen kadert. Al is het maar omdat dans niet de meest voor de hand liggende code is in het theater. Het is ook veel interessanter om uw leerlingen in de klas aan het woord te laten, dan erop te rekenen dat ze hun ervaring 'spontaan' zullen uitwisselen buiten de lesuren. In de lesmap vindt u verschillende manieren om jongeren te informeren over het thema van de voorstelling. Deze keer hebben we geen uitgebreide informatie of opdrachten over dans in het algemeen meegegeven, maar die vind u gemakkelijk terug in de lesmappen bij andere dansvoorstellingen van Fabuleus zoals *We dance to forget* (eveneens te downloaden op de website).

Vooraan in de lesmap vind u de LAST MINUTE informatie. Daarin staat kort de meest elementaire informatie over de voorstelling bij mekaar.

Verderop gaan we dieper in op de thematiek en het werkproces. U beslist zelf hoeveel tijd u in de voorbereiding steekt en hoe (inter)actief u ze maakt. Aan deze lesmap is bijvoorbeeld ook een Genderspel verbonden. Dit spel trekt de genderthematiek helemaal open. Het geeft de leerlingen de kans om stil te staan bij de clichés waarmee ze dagelijks geconfronteerd worden. Verder vindt u nog een interview met de choreograaf en achtergrondinformatie over de makers, de dansers en over fABULEUS.

We zijn altijd heel benieuwd naar jullie reacties op de voorstelling. U kan uw bedenkingen (eventueel naar aanleiding van de nabespreking) altijd kwijt op de website (www.fabuleus.be) of op het onderstaande adres.

fABULEUS
Stapelhuisstraat 13d
3000 Leuven

Welkom al vast en binnenkort veel plezier met *Gender Blender*.

LAST MINUTE

Gender Blender is een kleurrijke en humoristische dansvoorstelling. De voorstelling vertrekt vanuit de verschillen tussen mannen en vrouwen maar is uiteindelijk vooral een ode aan de jeugd.

Het gezelschap

*f*ABULEUS is een Leuvens gezelschap dat sinds 1995 dans - en theaterproducties maakt voor én door jongeren. Voor de creatie doen ze beroep op professionele choreografen of theatermakers. Voor *Gender Blender* werkte *f*ABULEUS samen met choreograaf Randi De Vlieghe. Randi maakt al sinds 1998 producties bij *f*ABULEUS, waaronder *the Day Dolly Danced* (2005). Het zijn dikwijls voorstellingen voor een ruim en divers publiek. De dansers werden in april 2007 na een aantal audities geselecteerd: 16 jongeren tussen 16 en 26 jaar met een uiteenlopende achtergrond en podiumervaring. (van hedendaagse dans, hiphop, salsa, breakdance, circus, muziek, klassiek ballet, funk, jazz, tot tapdans en moderne dans) Sommigen dansten al eerder mee in andere *f*ABULEUS - producties.

Inhoud

Randi De Vlieghe: "Over de echte genderproblematiek, de X'en en de Y's en wat iemand tot jongen of meisje maakt, wou ik het niet hebben in deze voorstelling, dat is veel te complex. We vertrekken wel vanuit eerstegraads definities van de beide genders. We trekken de twee uiteen en daarna zoeken we de grijze zones op."
Uiteindelijk gaat de voorstelling vooral over jeugd en de sensualiteit die daarmee samenhangt. Een sensualiteit die los staat van 'jongen of meisje zijn', omdat niks nog écht vorm heeft gekregen en alle wegen nog open liggen.

Beeld

Randi De Vlieghe: "In de kostuums zijn subtiele accentverschillen te zien, die het jongen of meisje zijn in de verf zetten of net ontkrachten. De scenografie is licht, wat een mooi contrast geeft met de kostuums die rijk gekleurd zijn. [...] Ik wil eerder een evenement creëren dan een voorstelling. Geen mystiek, geen mysterieuze sfeer, niet al te donker. Het moet open zijn en direct "

Muziek

In *Gender Blender* passeren naast heel uiteenlopende dansstijlen, ook heel verschillende muziekstukken de revue: van hip hop tot opera. Ook in al deze stijlen is de mix compleet. Dat levert verrassende combinaties op, zoals breakdance op klassieke muziek. Heel belangrijk is het achttien minuten durende slotstuk op het vioolconcert van Tchaikovsky. Daarin komen alle thematieken en kleuren een laatste keer samen en vormen een harmonieus geheel.

Duur

De voorstelling duurt ongeveer 1 uur en 30 minuten

Productiegegevens

Choreografie
Randi De Vlieghe

Dans
Karine Claassen, Sara Claessens, Sabine Cmelniski, Bea Delannoy, Mathias Pardon, Justine Van Rijsselberghe, Fée Roels, Oliver Roels, Emmanuel Ryngaert, Hari Sacré, Roselien Tobbackx, Michiel Vandevelde, Silke Vanhoof, Thomas Vantuycom, Heleen Verheyden en Kateline Vleeracker

Dansassistentie
Isabel Peeters

Tekstmateriaal
Randi De Vlieghe en de dansers

Scenografie
Manolito Glas

Kostuums
Raïssa Hans

Stage Kostuums
Ilke Beckers
Lore Claes
Maartje van Bourgognie

Techniek en Lichtontwerp
Tom Philips

Productieleiding
Veerle van Schoelant
Filip Bilsen

Productie
*f*ABULEUS

Speellijst Voorstellingen Gender Blender 2008

Wens je als leerkracht de voorstelling al eens op voorhand te bekijken? Dat kan! Neem gewoon contact op met het cultuurcentrum waar je de voorstelling voordien wil bekijken. Zij leggen dan een ticket opzij voor jou.

Schoolvoorstellingen

Dinsdag 6 mei 2008	10.30 u	cc Lier
Dinsdag 6 mei 2008	13.30 u	cc Lier
Vrijdag 9 mei 2008	14.00 u	Brussel
Maandag 17 november 2008	14.00 u	cc Gasthuis Aarschot
Dinsdag 18 november 2008	10.30 u	cc Gasthuis Aarschot
Dinsdag 18 november 2008	14.00 u	cc Gasthuis Aarschot
Donderdag 27 november 2008	14.00 u	SB Leuven

Avondvoorstellingen

Donderdag 8 mei 2008	20.00 u	cc Brugge
Zaterdag 10 mei 2008	20.00 u	Gent
Donderdag 15 mei 2008	20.15 u	cc Geel
Donderdag 22 mei 2008	20.00 u	Antwerpen
Vrijdag 10 oktober 2008	20.00 u	Krakeling Amsterdam
Vrijdag 17 oktober 2008	20.00 u	cc Ter Vesten Beveren
Vrijdag 24 oktober 2008	20.15 u	cc Den Blank Overijse
Donderdag 27 november 2008	20.00 u	Schouwburg Leuven
Vrijdag 28 november 2008	20.00 u	cc Stroming Berlare

Een interview met de choreograaf

Het komt misschien door mijn leeftijd.

Bij het maken van *Guided by noises* (de jongerenvoorstelling die Randi vorig jaar in Brugge creëerde), kon ik soms naar die meute jongeren staan kijken - een groep van jongens en meisje die allemaal over mekaar en door mekaar op de grond lagen – en voor het eerst mijn leeftijd voelen Het feit dat ik deel uitmaak van een andere generatie.

Wat opvalt is hun jeugdigheid. De snelheid waarmee ze recupereren. Jeugd in de fysieke schoonheid van het woord. En de sensualiteit die daar van uitgaat. Die is zo uitgesproken dat ze los staat van het gegeven 'jongen of meisje'.

Mijn uitgangspunt is vrij hard: het idee dat je geen deel meer uitmaakt van de jeugd en ook niet meer sexy bent, eens je een bepaalde leeftijd bent gepasseerd. Sensualiteit krijgt iets kunstmatigs wanneer je ouder wordt, wanneer je verandert door je gezinssituatie of door je maatschappelijke functie, wanneer je dingen begint te verdoezelen of juist te forceren in je kledij of je gedrag. Bij jongeren is die sensualiteit nog zo vanzelfsprekend. Het heeft nog niets gefabriceerd. Dat is hun troef.

Over de echte genderproblematiek, de X'en en de Y's en wat iemand tot jongen of meisje maakt, wou ik het niet hebben in deze voorstelling, dat is veel te complex. We vertrekken wel vanuit eerstegraads definities van de beide genders. We trekken de twee uiteen en daarna zoeken we de grijze zones op. Eigenlijk is dat androgyne op dit moment erg trendy. Kijk maar naar Tokio Hotel, Antony and the Johnsons of Mika.

Ik heb een halve dag de jongens in meisjeskleren laten rondlopen en de meisjes in jongenskleren, maar dat heeft niet veel opgeleverd. Vooral dat het heel snel belachelijk wordt.

In de echte mannenwereld zal ik nooit aarden. Ik heb er geen voeling mee. Ik kan me moeilijk vinden in de manier waarop mannen over vrouwen praten en omgekeerd. Vaak heeft dat iets problematisch. Ik herken mijzelf niet in de strijd tussen de seksen. Die wederzijdse emancipatie die niet te ver doorgedreven mag worden omdat beide hoe dan ook op elkaar gericht zijn. De manier waarop die twee mekaar aanvullen en de dynamiek die dat oplevert, heeft wel iets schoon, maar het gaat ook boven mijn pet.

Het maatschappelijk gendervraagstuk is wel de moeite waard om te onderzoeken, maar je komt al snel tot evidente conclusies. In onze westerse cultuur komt de positie van de vrouw soms in het gedrang, maar in landen met een fundamentalistisch regime zijn de posities van mannen en vrouwen nog veel strakker bepaald. Het is frappant hoe de man bijna standaard regels oplegt aan de vrouw. Aan de andere kant rust in zulke landen ook een grote druk op de man. Druk om een vrouw te vinden, om zich voort te planten enzovoort. Als je je binnen de bakens beweegt, is het ginder misschien makkelijker om je te oriënteren, maar als je op één of andere manier afwijkt, zit je wel in de problemen.

De aard van het 'jongen zijn', de aard van 'meisje zijn', daar kan je ook slachtoffer van zijn. Buiten de culturele nuancering is er in honderdduizend jaar niets veranderd

aan de basisaard van mannen en vrouwen; het feit dat mannen bijvoorbeeld agressiever zijn dan vrouwen. In die zin weet ik niet of jongeren hier vrijer zijn. De clichés blijven bestaan.

In iedereen die ik geselecteerd heb, zag ik 'iets'. Of ik wist waar hij of zij voor stond. Het komt er altijd puur op neer dat ik denk 'ik zie je graag bezig'. Of 'ik vind dat het klopt wat je doet.' Ik kan hoe langer hoe minder een groep samenstellen vanuit een vooropgestelde artistieke keuze. Het lastige is dat ik soms iemand in de groep kan hebben die ik 't liefst niets zou laten doen. "Sta er gewoon wat tussen." En dat is super frustrerend voor die persoon. Ik kan heel moeilijk iets opdringen aan mensen. Ik heb het liefst dat mensen dingen doen waar ze zelf achter staan. En sommigen hebben heel veel tijd nodig om tot die conclusie te komen.

Zelf heb ik amper één bewegingsfrase aangebracht. De rest komt van henzelf. Het zijn allemaal zo'n verschillende personen dat het heel divers materiaal heeft opgeleverd. Dikwijls hebben we bewegingsmateriaal gespiegeld van hiphop naar hedendaags en omgekeerd. De meeste bewegingsopdrachten hadden niet rechtstreeks met het thema te maken, behalve het gevechtsduet. Een conflict tussen een man en een vrouw. Daar zijn we vaak op teruggekomen.

Ik wilde graag een hysterische voorstelling maken.

Kunstenaars Jeff Koons en Jackson Pollock en ontwerpster Vivienne Westwood hebben me geïnspireerd voor de scenografie en de kostuums. Pollock, omdat ik zijn werk associeer met de titel *Gender Blender*. De mixer. De chaos. Het werk van Koons spreekt me aan omdat het zo uitgesproken is. Hij gebruikt heel expliciete kleuren en vormen en zijn kunstwerken zijn erg seksueel geladen. Westwood is er pas op het einde bij gekomen. Ik ben vooral geïntrigeerd door de anarchie in haar ontwerpen en de manier waarop ze speelt met mannelijke en vrouwelijke codes.

In de kostuums wil ik subtiele accentverschillen zien, die het jongen of meisje zijn in de verf zetten of net ontkrachten. De scenografie moet licht zijn. Wit en clean. Ik wil een wit blad om op te kunnen werken. De kostuums zullen al redelijk felle kleuren hebben. Het mag niet te overdadig zijn. Ik wil eerder een evenement creëren dan een voorstelling. Geen mystiek, geen mysterieuze sfeer, niet al te donker. Het moet open zijn en direct.

Ook de muziek van Tchaikovsky (Vioolconcert in D majeur, opus 35) is enorm belangrijk geweest.

Zoals zo vaak ben ik er eerder toevallig op gestoten. Toevallig bleek het ook het enige optimistisch stuk te zijn dat Tchaikovsky heeft geschreven. Het is totaal atypisch voor hem. Hij schreef het in de enige periode in zijn leven waarin hij echt gelukkig was. Het grootste deel van zijn leven worstelde hij met zijn seksuele geaardheid en met zijn gearrangeerd huwelijk. Los van die teneur vind ik dit stuk zo fantastisch omdat het zo theatraal is. Voor jongeren is het misschien niet evident om met klassieke muziek te werken, maar tegelijk is de muziek zo vierkant dat het bijna popmuziek is.

Het is maar de vraag in hoeverre dat de voorstelling politiek geladen zal zijn. Wat kan ik nog voor nieuws vertellen? Ik wil het vooral vanuit een artistiek oogpunt benaderen, met veel muziek en dans. Via suggestie. Je zou deze thematiek heel expliciet kunnen maken, maar eigenlijk zit die al vervat in de expositie van 16 jonge mensen op scène en in de observatie door het publiek.

Ik kijk rondom mij, naar wat er in de wereld gebeurt en ik wil het over zoveel hebben en tegelijk wil ik het over niets hebben. Het is toch theater. Het is toch allemaal gelogen. Kunnen we het dan niet beter plezant maken? Voorstellingen die per se een politiek thema op de correcte manier moeten aankaarten, zijn vaak een soort zelfgenoegzame bevestiging voor de maker en voor het select publiek dat komt kijken: ik sta op de juiste manier in het echte leven. Maar met die zelfbevestiging ben je de wereld nog niet aan het verbeteren. Het maakt je niet straffer dan anderen.

(Randi De Vlieghe in een interview tijdens de paasvakantie van 2008)

Enkele repetitiefoto's

Gender Blender Spel

Spelvoorbereidingen

De leerkracht stelt een gemengde jury samen, oneven in aantal. (afhankelijk van hoe groot de klas is)
De rest van de klas wordt in twee even grote groepen verdeeld. Let wel op dat de groepen zowel uit meisjes als jongens bestaan (als dat mogelijk is). De twee groepen vormen twee partijen en nemen plaats tegenover elkaar.
De jury staat centraal tegenover de twee groepen.

Speluitleg

De spelvorm is een debat. In een speldebat is er altijd sprake van een onderwerp (stelling) waarover wordt gedebatteerd en twee partijen die een lijnrecht tegenover elkaar staande mening verdedigen. De onderwerpen van het debat worden gepresenteerd door de jury in de vorm van stellingen, bijvoorbeeld: "Vrouwen zijn ijdeler dan mannen". De jury bepaalt welke partij telkens voor en welke partij tegen de stellingen zal zijn. Het ene team krijgt als opdracht de stellingen te verdedigen, het andere team moet ze aanvallen. Hoe ieder van de deelnemers werkelijk over de stellingen denkt, speelt geen enkele rol in het debat.
De kaartjes met de stellingen worden op voorhand aan de partijen uitgedeeld. Binnen elke partij wordt dan beslist wie welke stelling zal aanpakken. Iedereen moet minstens één keer aan bod komen. Eén voor één worden de stellingen behandeld. De teams doen hun uiterste best de juryleden te overtuigen van hun gelijk, dus dat de stelling waar, of juist onwaar is. De winnaar is die partij die daar het beste in slaagt. De teams mogen het onderling zeker nooit eens worden over de stelling.
De tijdsduur voor elk debat is beperkt. Als leerkracht kan je beslissen om elke partij twee keer een minuut te laten debatteren. De jury beslist dan welke partij het meest overtuigend overkwam. De partij die de sterkste argumenten gebruikte, krijgt 10 punten van de jury, de andere partij 5 punten.

Doel van het Spel

Een belangrijke reden waarom je zou deelnemen aan een speldebat is natuurlijk dat je goed leert argumenteren. Het speldebat dwingt je om de beste argumenten te bedenken die je kunt. Het gaat er immers om te winnen.

Via dit spel willen we jongeren sensibiliseren om een heldere kijk te krijgen op het gendergegeven. Is er een groot verschil tussen de genders? Hoe komt dit tot uiting in onze maatschappij van vandaag? Zijn er clichés waarmee we te maken krijgen? Zo ja, welke?
Door op deze vragen een antwoord te zoeken, worden de jongeren gestimuleerd om hun meningen, gevoelens en ervaringen te uiten en onder woorden te brengen.
De jongeren leren via dit spel ook respect opbrengen voor meningen en gevoelens van anderen. Ze leren inzien dat er verschillende meningen zijn en dat niet alles zwart/wit is.

In dit speldebat kunnen de jongeren al hun creativiteit inzetten voor het vinden van overtuigende argumenten.

Tot slot leer je zelfvertrouwen te hebben en een overtuigende houding aan te nemen als je voor een grote groep mensen spreekt. Het geeft een prima gevoel als een jury door jouw argumenten overtuigd raakt van jouw gelijk.

Speelterrein

Het spel kan gespeeld worden in het klaslokaal. Het spel is geschikt voor tijdens de les zedenleer, Godsdienst, Nederlands, Lichamelijke Opvoeding,...

Speelduur

Het moet mogelijk zijn om dit spel binnen één lesuur te spelen. De duur van het spel kan je als leerkracht zelf bepalen aan de hand van het aantal stellingen en de grootte van de partijen.

Leeftijd

16 +

Benodigdheden voor het spel

De speelkaartjes met stellingen (terug te vinden in de lesmap), driemaal afgedrukt (1 voor elke partij en een exemplaar voor de jury) en eventueel een schoolbord waar de punten per partij opgeschreven kunnen worden.

We hebben een aantal lege kaartjes voorzien, waarop de jury zelf enkele stellingen kan formuleren.

Speelkaartjes Gender Blenderspel

 Stelling 1 De beste chef koks zijn mannen.	 ***Stelling 2*** Vrouwen zijn ijdeler dan mannen.	 ***Stelling 3*** Mannen moeten ook make-up kunnen gebruiken.
 Stelling 4 Vrouwen hebben een hoger EQ (Emotionele Intelligentie) dan mannen.	 ***Stelling 5*** Homo's mogen geen bloed geven. Terecht!	 ***Stelling 6*** Zonen worden vrijer opgevoed dan dochters.
 Stelling 7 Mannen zijn intelligenter dan vrouwen.	 ***Stelling 8*** Ik zou nooit een mannelijke vroedvrouw vertrouwen op de bevalling van mijn eigen kind.	 ***Stelling 9*** Ik zou mijn zoon nooit een pop/Barbie geven om mee te spelen. Ook al vraagt hij die aan Sinterklaas.

Stelling 10 Ik beschouw een man die zich laat 'ombouwen' tot een vrouw, niet als een vrouw. Het blijft een man.	**Stelling 11** Vrouwen kunnen niet goed parkeren en minder goed met de auto rijden dan mannen.	**Stelling 12** Toelatingsproeven voor het leger moeten lichter zijn voor vrouwen dan voor mannen.
Stelling 13 Vrouwen hebben minder humor dan mannen.	**Stelling 14** Vrouwen hebben een hogere pijngrens dan mannen. Ze zijn mentaal ook sterker dan mannen.	**Stelling 15** In Denemarken mogen vrouwen sinds kort in zwembaden in bloot bovenlijf rondlopen. Dit zou in België ook ingevoerd moeten worden.
Stelling 16	**Stelling 17**	**Stelling 18**

Genderthematiek onder de loep

In dit hoofdstuk geven we nog een aantal andere stellingen en invalshoeken om het genderthema verder te onderzoeken in de klas.

Vrouwen, mannen en reclame

Dag in dag uit worden we gebombardeerd met reclamebeelden. Geen wonder dat zulke beelden een belangrijke invloed hebben op de manier waarop wij naar de wereld kijken en hoe wij over bepaalde maatschappelijke kwesties denken. Geen wonder dat er verschillende organisaties bestaan die, elk met een eigen invalshoek, waken over de beeldvorming in reclame. Een daarvan is zorra, een forum dat rolpatronen in reclame onder de loep neemt (www.zorra.be).

"*Bij controversiële reclames zet Zorra een groot vraagteken. In dat rijtje prijkt onder andere de campagne voor het mannenblad Ché. 'Keep on dreaming of a better world' staat onder een foto van een jonge vrouw in lingerie, die gewillig op bed ligt en via haar navel aangesloten is op een PlayStation-console."* (De Standaard, 28 augustus 2007)

Op de website http://www.zorra.be/Z-Doc/faq.htm vind je meer uitleg bij een heleboel kwesties die je even goed aan de klas zou kunnen voorleggen.

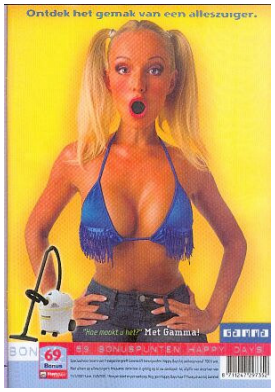

Waarom zie je in reclame meer vrouwen dan mannen?

Hoe zien we vrouwen het meeste afgebeeld in reclame?

Wat is roldoorkruisende reclame?

Waarom komen er in de reclame zoveel stereotypen voor?

Opdrachten:

- Wat denk je van onderstaande foto? Stereotiep of net niet?

"Mercator-Omnium Autoverzekering. Omdat uw vrouw ook met de auto rijdt."

- Zoek (in tijdschriften) een aantal reclamefoto's die een heel stereotiep beeld geven van mannen en vrouwen. Zoek ook tegenvoorbeelden.

- Zoek een link tussen de manier waarop mannen en vrouwen worden voorgesteld en het product dat wordt aangeboden.

- Kies een reclamefoto en zoek er een gepaste (nog niet bestaande) gender-slogan voor.

- Beeld een bestaande reclamespot uit (waar stereotype genderbeelden in voorkomen). Probeer nu een nieuwe spot te bedenken waarin je de stereotypen helemaal omkeert. (Bijvoorbeeld: hoe ziet een reclamespot voor een wasproduct eruit, wanneer een man centraal staat in plaats van een vrouw - zoals gewoonlijk)

De controle op beeldvorming is zo belangrijk omdat het niet alleen ons wereldbeeld bepaalt maar ook ons zelfbeeld. Documentairemaker Sunny Bergman draaide een boeiende film, *Beperkt houdbaar*, over de invloed van de cosmetica op het zelfbeeld van vrouwen en dan vooral over het wijdverbreide photoshoppen in reclamefoto's en het stijgend aantal schoonheidsoperaties. Haar film maakte veel ophef in Nederland en leidde tot de oprichting van een organisatie die pleit meer realistische beelden in reclame. Je kan de film gratis bekijken op http://www.beperkthoudbaar.info/

Mannen, vrouwen en mode

Wat zijn typisch mannelijke accenten in mode? Wat zijn typisch vrouwelijke accenten?

Onderzoek het modebeeld verandert in de loop van de geschiedenis. Op sommige momenten in de geschiedenis werkt mode heel clichébevestigend (*bijvoorbeeld jaren '50: petty coat jurkjes voor vrouwen en stoere vetkuiven voor mannen*) en op andere momenten cliché doorbrekend (*de poeders en jurken voor mannen in het Lodewijk XIV tijdperk, de androgyne modellen van Calvin Klein in de jaren '90*).
Hoe hangt dat genderbeeld samen de tijdgeest? (*Dit is al een bijzonder moeilijke vraag, maar toch interessant om erover na te denken. Je zou er bijvoorbeeld vanuit kunnen gaan dat clichébevestigende mode uit de jaren '50 ontstaat uit het verlangen naar zekerheid na de oorlogsjaren*).

Ook in deze tijd is androgyn zijn weer in de mode. Denk maar aan groepen als Tokio Hotel en Antony & the Johnsons. Wat maakt androgyne types zo aantrekkelijk?

Overigens, de Europese kijk op de genderthematiek is vanzelfsprekend niet zaligmakend. Elke cultuur benadert genders op een andere manier. Sommige maatschappijen hebben een sterke machocultuur (bvb Mexico, bepaalde Afrikaanse landen), sommige culturen zijn echte matriarchaten (bvb vele Touareg-gemeenschappen) en in andere culturen is het net een belangrijk statussymbool om androgyn te zijn (bvb de zogenaamde ladyboys of katoeys in Thailand).

Een theatrale finale: het vioolconcert van Tchaikovsky

De apotheose van *Gender Blender* is een achttien minuten durende choreografie op een muziekstuk van Pyotr Ilych Tchaikovsky: het eerste deel van zijn vioolconcert opus 35. In dit stuk versmelten alle thematieken, alle dansstijlen, alle emoties tot een indrukwekkend geheel.

Het stuk is het enige vioolconcert dat Tchaikovsky ooit geschreven heeft. Hij creëerde het tijdens één van de zeldzame perioden in zijn leven waarin hij echt gelukkig was. Dat verklaart waarschijnlijke de bruisende energie, de snel wisselende stemmingen en de soms gezwollen emotionele uithalen. Precies dat theatrale vond choreograaf Randi De Vlieghe zo inspirerend. Dat maakt deze compositie tot het ideale sluitstuk van *Gender Blender*.

Op de website www.musicalfeiten.nl vonden we een vrij gedetailleerde en betrouwbare beschrijving van de woelige omstandigheden waarin dit stuk tot stand kwam.

Kan men muziek horen stinken? Dat vroeg de beruchte Weense criticus Eduard Hanslick zich nogal schaamteloos af nadat hij het vioolconcert van Tchaikovsky de eerste keer had gehoord. Desondanks stond het werk niet een internationale zegetocht in de weg. [...]

Juli 1877. Tchaikovsky (38) verkeerde in een sombere toestand. Ontmoedigd door mislukte pogingen om hem van zijn homoseksualiteit te “genezen” via een rampzalig huwelijk met de Moskouse conservatorium studente Antonina Milyukova zocht hij zijn heil in het wijnbouwers stadje Clarens aan het Meer van Genève. Ontslagen van zijn verplichtingen aan het conservatorium en met een toelage van zijn beschermvrouw madame Nadezhda von Meck was het voor Tschaikovsky en zijn jongere broer Modest mogelijk om Italië en Wenen te bezoeken. De vierde symfonie en *Eugen Onegin* werden voltooid gedurende hun reizen voordat ze in maart 1878 naar Clarens terugkeerden.
Nog steeds gedeprimeerd begon Tschaikovsky aan een nieuwe pianosonate, maar de komst van de jonge violist Yosif Kotek (een vroegere student en discipel van Joseph Joachim) werkte Tchaikovsky’s haperende creativiteit weer tot leven en fungeerde als katalysator voor wat in opmerkelijk korte tijd zijn vioolconcert op. 35 zou worden. Het werd een ware opvolger van de virtuoze showstukken van violistcomponisten als Paganini, Wieniawski en Vieuxtemps en een werk dat een plaats verdiende naast de meesterwerken in dit genre van Beethoven, Mendelssohn, Brahms en Bruch. [...]
Elf dagen later waren al de schetsen voor alle drie de delen klaar en waren Kotek en de componist in staat om de embryo van het werk aan Modest voor te spelen. Deze deelde de twijfels van Kotek over het oorspronkelijke *andante*. Tchaikovsky trok het terug (het werd later de *Méditation* uit zijn *Souvenir d’un lieu cher* op. 42) en componeerde binnen één dag (5 april 1878) een vervangend deel, de weemoedige *canzonetta*. De orkestratie van het hele werk was 11 april gereed.
Tchaikovsky overwoog een opdracht aan de Hongaarse virtuoos Leopold Auer (1845-1930) [...]. Maar Auer verwierp het werk, dat hij “onviolistisch” vond, waarmee hij de componist diep beledigde. Kotek beloofde toen snel dat hij de première in Sint Petersburg wel voor zijn rekening zou nemen 22 maart 1879. Maar vrienden waarschuwden hem dat een dergelijke verdediging wel eens verkeerd zou kunnen worden opgevat door de roddelende society in de Tsarenstad: Tchaikovsky’s recente gedrag was nog omring met schandaal.
Kotek trok zich vlot terug, waarna het aan de 31-jarige Adolph Brodsky was om tijdens zijn debuut in Wenen onder Hans Richter 4 december 1881 het werk ten doop te houden. De voorbereiding liet veel te wensen over. Tijdens de enige repetitie worstelden de musici om de fouten uit hun partijen te corrigeren en om Brodsky *pianissimo* te begeleiden om hun fouten te camoufleren. De gevreesde criticus Eduard Hanslick, [...] oordeelde vernietigend. “Door Tchaikovsky’s vioolconcert worden we geconfronteerd met de afschuwelijke mogelijkheid dat

er muziek bestaat die hoorbaar stinkt in het oor… het is barbaars vreselijk! – de viool wordt niet langer bespeeld maar in stukken gereten!" De latere historie zag dat anders. Ironisch genoeg blijken de kwaliteiten waarom het concert destijds geen genade vond – de uitdagende virtuositeit, de weelderige melodische inventie en de pure verve – in de latere appreciatie juist erg gewaardeerd te worden, waardoor het werk een ereplaats in de literatuur van het genre verwierf.
Zelfs Leopold Auer, de man die het werk aanvankelijk onspeelbaar noemde, veranderde van mening en werd later een van de grootste voorvechters van het concert. Hij herzag het zelfs hier en daar en maakte het nog moeilijker. [...]
Los van de ongewone structuur combineert Tschaikovsk's vioolconcert epische proporties met klassieke economie, pyrotechnische orkestratie en een solopartij die op maat is gesneden voor de ware virtuoos. Het *Allegro moderato* begint met een roep om aandacht, die net als in de grootse inzet van het eerste pianoconcert verder niet meer wordt gehoord. Na een kort gedeelte voor het hele orkest speelt de solist een afgeleide van het beginidee dat het eerste thema vormt. Een contrasterende lyrisch gevoelvolle tweede groep (in A-groot) bereidt de weg voor een herhaling van het eerste thema, nu als een triomfantelijke polonaise voor het hele orkest. Deze keert terug na een brugpassage voor de solist bij wijze van ontwikkeling die dan overgaat in de cadens (ongewoon volledig uitgeschreven) die wederom tot de recapitulatie voert (solofluit). Dan volgt een briljant en meeslepend coda.[...]
Waar bij Brahms spanning en dwang de essentie uitmaken, schept Tschaikovsky een moeiteloos schijnende liedachtige solopartij binnen een orkestpartij vol lawaaierige energie en ruige melodiek. Waar het concert van Brahms zich voltrekt als een nauwkeurig beschreven dialoog, is dat van Tschaikovsky meer als een ongedwongen duet

http://www.musicalifeiten.nl/vergelijkende-discografieen/t/tchaikovsky-vioolconcert/menu-id-72.html

Alle omstandigheden waren daar om Tchaikovsky te inspireren voor deze uitgelaten compositie: zijn liefde voor Kotek, zijn pas verworven vrijheid, de aanmoediging van gelijkgezinden (ook zijn broer Modest was homo).

I have known him for six years already. I always liked him, and on several occasions I have felt a little bit in love with him. That was almost a trial run for my love. Now I have momentum and have run right into him in the must decisive fashion. I cannot say that my love is completely pure. When he caresses me with his hand, when he lies with his head on my chest and I play with his hair and secretly kiss it, when for hours on end I hold his hand in my own and tire in the battle against the urge to fall at his feet and kiss these little feet [little and exquisite -- Tchaikovsky's note], passion rages with me with unimaginable force, my voice shakes like that of a youth, and I speak some kind of nonsense. However I am far from desiring physical consummation. I feel that if that occurred I would cool to him. I would feel disgusted if this wonderful youth stooped to sex with an aged and fat-bellied man. How horrible this would be and how disgusting I would become to myself! It is not called for.

(Een fragment uit een brief van Tchaikovsky aan Modest over zijn geliefde Kotek. http://www.tchaikovsky-research.org/en/features/life4.html)

Het kan interessant zijn om het stuk al eens vooraf in de klas te beluisteren. Eventueel zelfs met de partituur erbij. Dat is ook wat de dansers en Randi deden voor ze bewegingen begonnen te maken op de muziek. Op de een of andere manier is het gemakkelijker om inzicht te krijgen in de finesse en de muzikaliteit van een stuk als dit, als je de muzieknoten voor je ziet op papier.

Nabespreking

Samen napraten over wat je gezien hebt is heel boeiend. Iedereen kijkt op zijn eigen manier en onthoudt andere dingen. Zo kan je 'kijkervaringen' uitwisselen, elkaars kritiek en opmerkingen horen en elementen in de voorstelling ontdekken die je zelf niet had opgemerkt. Dit is ook het moment om de verschillende interpretaties voor de motieven uit de voorstelling (de projecties, de vesten,...) met elkaar te vergelijken.

Algemene vragen

- Wie heeft er genoten van de voorstelling. Wie niet? Waarom wel/niet?
- Was het zoals je verwacht had? Was het anders?
- Mocht het voor jou korter duren of juist langer?
- Vond je de voorstelling klassiek of juist modern? Trendy of ouderwets? Vind je dat belangrijk?
- Welke gevoelens kwamen in je op tijdens de voorstelling?
- Welke momenten op scène zijn je het beste bijgebleven?
- Probeer de voorstelling te omschrijven in 3 woorden.
- Zou je de voorstelling aanraden aan leeftijdsgenoten? Waarom wel/niet?
- Wat vond je raar aan de voorstelling en mocht er volgens jou uitgeknipt worden?

Vragen over de dans

- Welk deel van de voorstelling vond je het leukst? Welk het saaist? Waarom?
- Waren er dingen die je opvielen? Was er een persoon die je opviel?
- Vond je de groepsdansen het leukst of zag je liever de solo's?
- Stonden er te veel of te weinig dansers op scène?
- Welke stuk had je zelf graag geleerd/gedanst?
- Had de dans betekenis/een verhaal voor jou of vond je het genoeg om naar de dans op zich te kijken?
- Wat vond je van de 'gevechten' tijdens de voorstelling? Vond je de dans soms te agressief?

Vragen over de tekst, muziek en inhoud

- Vind je dat de tekst in de voorstelling past of is die overbodig?
- Zat er volgens jou voldoende humor in de voorstelling?
- Vond je dat de muziek past bij de voorstelling?
- Wat vond je van de live - muziek?

Nabespreking van het Spel

- Welke genderclichés heb je zelf al ondervonden?
- Ga je na het spel anders kijken naar man/vrouw - kwesties?
- Zijn er gelijkenissen tussen het Gender Blender Spel en de voorstelling zelf? Zo ja, wat viel je op? Welke man/vrouw - verhoudingen zag je in de voorstelling?

Vragen over het decor en de techniek

- Wat vond je van het decor? Hoe wordt het decor gebruikt?
- Heeft het decor een bepaalde betekenis in de voorstelling? Waarom wel/niet?

De dansers krijgen het laatste woord

Roselien: Als mensen uitleg vragen over de voorstelling, verklaar ik meestal eerst de titel. 'Gender' slaat op de manier waarop elke cultuur het geslacht invult. Dat weten veel mensen niet, maar ik heb dat op school moeten leren. En de blender duidt op verwarring. *Gender Blender:* geslachtsverwarring dus.

Heleen: Volgens mij ligt de nadruk van de voorstelling niet zozeer op jongen/ meisje, maar eerder op 'over de top gaan'.

Michiel: Het centrale thema is toch jongen/meisje?

Hari: Het publiek zal soms in de war zijn of het naar een jongen of een meisje zit te kijken.

Oliver: Voor mij gaat de voorstelling over het zoeken van raakvlakken tussen verschillende standpunten, rolmodellen, muziekkeuzes, vormen van vrijetijdsbesteding enzovoort. En ook over conflicten daartussen.

Glimmende legging

Heleen: Als ze al iets vragen over de voorstelling, dan is het 'hoeveel dansjes ga je moeten doen?'. Die zijn optredens van de dansschool gewoon met allemaal verschillende groepen na mekaar...

Michiel: Een aantal vrienden van mij zijn al vaker naar voorstellingen komen kijken en die weten wel waar ik mee bezig ben, maar anderen snappen bijvoorbeeld niet wat het woord 'hedendaags' in 'hedendaagse dans' komt doen. Het enige wat ze kennen is hiphop of ballet. Ik heb zelfs leerkrachten die niet weten wat hedendaagse dans is.

Sara: Ik ben beginnen dansen door mijn zus. Het was de periode van de jazzdans en ik zag haar altijd bezig in een glimmende zwarte legging en ik wou dat absoluut ook. Vooral die legging. En dansjes maken op *Vogue* en zo. En uiteindelijk mocht ik dat ook van thuis, maar dan moest ik wel eerst twee jaar op ballet.

Sabine: Dans is zo bijzonder omdat het heel compleet is. Het is tezelfdertijd lichaam en geest, artistiek en fysiek. Er zit zoveel in. Het geeft me energie en motivatie om de rest van de dag door te komen.

Nieuwe man, nieuwe stofzuiger

Kateline: Er zit wel een thema in de voorstelling, maar zelf bekijk het niet zo. Ik vind het vooral allemaal heel entertainend en mooi om naar te kijken.

Silke: Ik vind ook wel dat je niet per se een thema moet zien, maar het zit er wel in: de spanningen tussen de geslachten. Een soort elastiek die op en neer gaat tussen de twee.

Michiel: In de voorstelling zitten drie delen. In het eerste deel plaatsen we de man-vrouw-clichés tegenover elkaar. In het tweede deel heb je een kanteling en beginnen de dingen door mekaar te lopen en in het derde deel is iedereen gelijk.

Bea: De liedjes in de voorstelling zijn heel feministisch. Ze doorbreken de clichés. Maar wel altijd vanuit het standpunt van de vrouw.

Justine: Ja, eigenlijk nemen we het nergens op voor de man.

Hari: Als wij aan 't fitnessen zijn, lachen jullie ons uit...

Roselien: Het is waar! Nu besef ik dat opeens!

Fée: In de voorstelling voel ik me op één of andere manier mannelijker. Niet zo'n meisje meisje.

Sara: Ja, de meisjes komen er nogal stoer uit.

Justine: Ik denk dat de jongens die naar de voorstelling komen kijken een kant van de meisjes zullen zien die ze anders niet zien. Misschien gaan ze de vrouw beter begrijpen. We tonen dat vrouwen niet zo afhankelijk zijn als iedereen denkt.

Oliver: Op één of andere manier is het zeer moeilijk om de man op de voorgrond te plaatsen. Bij feminisme kan je gemakkelijker clichébeelden bedenken. Het is niet zo gemakkelijk om een karikatuur te bedenken van mannenemancipatie. Wat is trouwens een echte man? Daar bestaat geen beeld van. De nieuwe man is bijna een vrouw.

Thomas: Ik vind de 'nieuwe man' een bullshit concept. Heel het man-versus-vrouw-ding wordt trouwens veel te veel opgeblazen. Ik weet nog dat vroeger, wanneer er in de klas over dat thema werd gesproken, er meteen twee kampen ontstonden die mekaar beschoten met clichés. Maar eigenlijk ontstonden die twee kampen om totaal belachelijke redenen.

Oliver: Mannen en vrouwen verschillen even veel van mekaar als West- en Oost-Vlamingen: de verschillen binnen elk geslacht zijn groter dan de verschillen tussen de geslachten.

Thomas: En om de zoveel tijd bedenken de media een nieuw concept.

Oliver: Ze bedenken 'de nieuwe man' en die heeft dan een nieuw soort stofzuiger nodig.

Bea: Misschien kan je vooral uit de voorstelling halen dat je niet een hokje te plaatsen moet zijn.

De tafel afruimen

Roselien: Natuurlijk komen wij zelf in contact met clichés over jongens en meisjes. Zeker als je klein bent. Meisjes dragen roos, het babykaartje voor een jongen is blauw... Als je groter bent vervagen die clichés.

Justine: Het zit ook nog in onze opvoeding hè. Het begint met je kledij. En later krijg je als meisje toch mee dat je moet koken en het huishouden doen...

Heleen: ik weet niet of er typische karaktertrekken zijn voor jongens of meisjes.

Karine: Ik denk dat meisjes gemakkelijker dingen zoeken achter dingen. Snap je? Ik denk dat mannen neutraler zijn, niet zo psychologisch. Dat bewonder ik wel.

Heleen: Een vrouw komt gemakkelijker op haar beslissingen terug.

Mathias: Ik vind dat meisjes veel roddelen. Ik heb het dan niet over deze groep, zeker niet, maar bijvoorbeeld wel over de meisjes in mijn klas. Ze babbelen over de minst nuttige dingen in de wereld: haar, kleren...

Roselien: Ik merk dat ik mij veel meer dan mijn broers verplicht voel om thuis mee te helpen. Bijvoorbeeld de tafel afruimen: ik zou dat spontaan doen, maar mijn broers doen dat pas als ik kwaad word.

Hari: Dat is niet omdat je een meisje bent. Het heeft gewoon met opvoeding te maken. Maar misschien... geven ze in een opvoeding wel rapper op bij een jongen dan bij een meisje.
In Nepal is de vrouw ondergeschikt aan de man. Dat is zo volgens hun geloof. De mannen daar zijn geen macho's, maar het zijn de wetten die van de vrouwen slavinnen maken. Als ik ginder kom, wast mijn zus bijvoorbeeld mijn voeten. En ik zou wel kunnen zeggen dat dat niet hoeft, maar dan beledig ik haar erger dan wanneer ik het toelaat. Da's hun cultuur.

Roselien: In onze groep hebben we niet zo last van de clichés. De jongens zijn dan ook niet zo doorsnee jongens. Er is geen enkele echte macho bij.

Hari: En bij de meisjes zit geen enkele echte tuttebel. Misschien is het ook wel logisch dat er niemand doorsnee in de groep zit. Je moet wel wat persoonlijkheid hebben om aan zo'n productie mee te doen.

Aangepast ondergoed

Heleen: Vroeger wou ik wel graag een jongen zijn. Ik dacht dat jongens vrijer waren. Zij konden overal op klauteren en kattenkwaad uithalen terwijl meisjes braaf moesten zijn. Nu heb ik dat minder. Hoewel. Misschien zou ik wel een weekje een jongen willen zijn. Maar dan wel met aangepast ondergoed.

Mathias: Ik ben al een jongen. Ik heb er geen nood aan om eens een meisje te zijn. Meisjes zullen altijd een mysterie voor mij blijven.

Heleen: Als je eens in de huid van een ander zou kruipen zou je wel beter begrijpen wat die voelt.

Michiel: Op een dag moesten we wisselen van kleren. De jongens in meisjeskleren en omgekeerd. En het had vooral effect op de houding. Sabine ging meteen met haar schouders naar voren zitten en haar benen wijd. En ik, ik had een jurk aan. Je voelt dan opeens zoveel lucht... Je gaat automatisch meer rechtop staan en je frivoler gedragen.

Roselien: Ik heb altijd gezegd dat ik eens een maand een jongen zou willen zijn. Gewoon voor 't gemak. Er zijn zoveel dingen waar je geen last van hebt. Je kan gewoon tegen een boom pissen. Je kan in je bloot bovenlijf rondlopen als je 't warm hebt. Je hoeft niet bang te zijn om aangerand te worden op straat.

Justine: Ik zou dat ook graag een keer meemaken. Maar niet te lang. Als ik een jongen was, zou ik het wel erg vinden dat ik geen kinderen kon krijgen.

Roselien: Komaan! Jongens zijn toch beter af! Die moeten niet zwanger zijn. Niet bevallen...

Bea: Het leuke aan een meisje zijn, is dat je jezelf mooi kan maken.

Roselien: Kleren, schminken...

Bea: Haar....

Roselien: Oorbellen, juwelen, nagels lakken...

Hari: Ik zou toch liever een jongen willen blijven.

Roselien: Dat is zo typisch! Meisjes zeggen dat ze wel eens een jongen zouden willen zijn en jongens blijven liever een jongen omdat ze beseffen dat ze in een betere positie zitten.

Heleen: Wat ik me wel eens afvraag: als ik een jongen zou zijn zou ik dan mijn type zijn?

Allemaal pose

Heleen: Voor mij komt de voorstelling op een goed moment. Ik vind het echt iets om mee bezig te zijn als jongere, als je in je puberteit zit.

Bea: Op een bepaalde leeftijd is iedereen toch op zoek naar zijn identiteit. Naar je geaardheid. Hoe je tegenover mekaar staat. Je hebt echt zo van die haat-liefdeverhoudingen.

Sabine: Volgens mij is het thema man/vrouw vooral een voorwendsel om het over andere dingen te kunnen hebben. Het gaat over intimiteit, over uit de bol gaan, hysterie. We zijn een grote groep, er zijn heel veel dingen die tegelijk gebeuren, veel kleuren, veel emoties.

Sara: We trekken het thema ook helemaal open. Naar andere culturen bijvoorbeeld. Soms kan je met heel weinig middelen, een doek, heel veel associaties oproepen.

Sabine: We hebben voor de voorstelling niet echt de subtiliteit gezocht in het aspect man of vrouw. We maken nogal forse beelden, echte clichés. En daarmee tonen we aan dat het eigenlijk allemaal pose is. We gedragen ons wel als man of als vrouw maar we zijn in de eerste plaats gewoon mens.

Bewust vaag

Karine: Een van de leukste dingen die ik ontdekt heb, is de klik die ik heb moeten maken van hiphop naar hedendaags. Ik heb heel veel waardering gekregen voor hedendaags dansmateriaal. De aanpak is anders dan bij hiphop, de bewegingen zijn anders, de intentie is anders. En toch hebben de twee veel met mekaar te maken.

Roselien: Het hele werkproces was nogal workshopachtig. Dat vond ik er zo leuk aan. Er werden continu nieuwe opdrachten gegeven en die moest je dan uitvoeren. Ik had nog nooit zoiets gedaan.
Normaal gezien als je een optreden hebt met de dansschool dan doet er iemand een dansje voor en dan doe je dat na en daarna doe je dat dansje nog eens op een podium, maar dan zonder leerkracht.

Bea: Dit is echt iets van onszelf.

Fée: De meeste bewegingen hebben we zelf moeten maken. We hebben weinig dansmateriaal van Randi gekregen en dat is in het begin wel moeilijk. Je denkt dan dat je origineel moet zijn omdat je anders door de mand valt.

Oliver: Na een tijdje vergeet je dat wel. Je begint gewoon materiaal te maken en je vergeet dat het in een voorstelling moet komen.

Thomas: En als je dan een tijd later terugziet wat je allemaal gemaakt hebt, wil je drievierde schrappen.

Emmanuel: Het was niet altijd gemakkelijk om met Randi te werken omdat zijn opdrachten vaak vaag zijn. Dan denk je ‘wat heeft die nu juist

gezegd?' Dat is verwarrend, maar op een of andere manier ook comfortabel.

Kateline; Omdat het vrijheid geeft.

Sara: Het is niet erg als je iets anders interpreteert of anders aanpakt dan hij bedoelt.

Silke: Volgens mij houdt hij het bewust open zodat we zoveel mogelijk uit onszelf halen. Zo dragen we niet alleen bij aan de vorm, maar er is ook ruimte voor onze interpretatie.

Kateline: Bij de eerste improvisaties hou je je nog strak aan de opdracht, maar daarna merk je dat je eigenlijk mag doen wat je wil.

Sara: Je moet vooral niet krampachtig zoeken naar wat hij precies wil.

Silke: En dan doe je plots dingen bij een improvisatie waarvan je denkt 'hoe kom ik daar nu ineens op?'

Oeh aah tatataa

Roselien: Het werken op de muziek van Tchaikovsky was niet altijd leuk of gemakkelijk, maar het is wel supermooie muziek.

Justine: Het was ook allemaal nieuw voor ons. Het werken met die partituren...

Fée: Het is moeilijk om de muziek door te hebben. Om het ritme te snappen.

Thomas: Het is niet zoals met de gemiddelde Britney Spears dat je na één keer luisteren alle accenten vanbuiten kent en alle oehs en aahs en tatataas...

Karine: Het was geweldig om die partituren erbij te nemen en te analyseren. Je moet echt rekening houden met de muzikaliteit in je beweging.

Heleen: Je staat meer stil bij de muziek. Hoe beweging en muziek samen komen.

Fée: Het is ook tof om te zien dat je op klassieke muziek niet per se klassiek hoeft te bewegen. Mathias doet bijvoorbeeld iets compleet anders op die muziek.

Emmanuel: Eerst dacht ik dat het heel raar zou zijn om achttien minuten dezelfde muziek op te zetten maar nu vind ik dat wel cool.

Silke: Ik vraag me wel soms nog af, waarom we precies dat muziekstuk gebruiken.

Emmanuel: Omdat het zo overdramatisch is...

Sabine: Ik vind de dans op Tchaikovsky het beste deel van de voorstelling. Het was zo interessant om te werken op de partituren en je kan zo veel

verbinden met de muziek. Je kan echt in de diepte werken. Er zit zoveel beweging in en zoveel spanning. Het stuk is perfect voor de voorstelling omdat alle intenties wel aan bod komen in het stuk. Eigenlijk is dat stuk de samenvatting van heel de voorstelling.

Kateline: Ik vond het heel moeilijk om iets te maken op die muziek. Ik heb het twee keer geprobeerd en het is twee keer mislukt.

Overload

Karine: We zijn nogal een hechte groep. Ik hoop dat we uiteindelijk een voorstelling maken waarvan je ziet dat we die samen hebben gemaakt; dat het geen individuele showtjes achter mekaar worden.

Heleen: Ik vind de intro wel tof.

Roselien: Er zit veel humor in de voorstelling

Justine: En mooie liedjes...

Karine: Ik vind de Tchaikovsky het mooist.

Michiel: Ik kijk uit naar de gevechtduetten. En de dans op de Pussycat Dolls vind ik ook tof omdat ik dat soort materiaal niet gewoon ben om te doen.

Kateline: De vuurbal, de billenfrase...
Ik vind het ook mooi wanneer Sara mismeesterd wordt.

Sara: Soms is het echt beangstigend. Je weet dat het niet echt is, maar toch werd ik bij het maken soms slecht gezind. Je voelt je zo machteloos.

Hari: Meestal krijg je in een dansvoorstelling ofwel hiphop ofwel hedendaags, maar in *Gender Blender* krijg je een mix van beiden.

Roselien: De voorstelling is zo afwisselend dat er sowieso iets in zal zitten dat je leuk zal vinden.

Emmanuel: Ik denk dat ik helemaal overloaded buiten zou komen.

Over de makers

Choreografie

Randi De Vlieghe (Brugge, 1974), **choreograaf**, volgde een opleiding aan de Brugse dansacademie. Nog tijdens zijn studies werd hij 3e in *De Beste Belgische Danssolo* tijdens het Victoriafestival (1994). Nadien danste hij ondermeer bij Bert Van Gorps Cpntrecoeur en Eric Raeves. Tijdens de Summerstudios PARTS (1997) maakte hij de solo *IdentiTIJD*. Voor *f*ABULEUS creëerde hij de groepschoreografieën *Ego Sublimo* (1998), *BAKEN* (1999), *Beet* (2002) en *Eros Flux* (2003) en de solo *The Day Dolly Danced* (2005). Bij BRONKS maakte hij het met de Grote Theaterfestivalprijs bekroonde *Ola Pola Potloodgat* (samen met Pascale Platel, 2001), *Toope en Toetonne* (2004) en *Scoliozee d'Artrozee* (2005). Als danser was hij voorts te zien in de voorstellingen *Adsec* (Natascha Pire, 2000) en *Geluk* en *En ik stel mij daar geen vragen bij* (Hans Hof Ensemble, 2000). In 2004 ging tevens zijn choreografie *ADDA* in première, een opdracht van muziekensemble Emanon. Randi De Vlieghe is lid van het artistiek team van *f*ABULEUS.

Dansassistentie

Isabel Peeters (Geel, 1980), **dansassistentie**, studeerde eerst af als Ergotherapeute en volgde daarna een hedendaagse dansopleiding aan het Hoger Instituut voor Dans in Lier. Als danser stond ze in choreografieën van Kendell Geers (*Suite 338*, Buda Eiland Kortrijk), Pierre Rubio (*Signalementen*), David Hernandez (*Performance Hotel*), Chantal Yzermans (*Cloud 9,*Zes), Paul Wenninger (*CC Cushion*), Iris Bouche (*3 ways to wear*), Filip Vanhuffel (*RAW*, Film stad Sint Niklaas), Nadia Lartigue (*tie too tight*:1 ste prijs Internationale wedstrijd voor professionele dansers en choreografen Bornem 2003), Sandra Dehertogh (*Adesh*),… Als docente specialiseerde ze zich vooral in hedendaagse dans en improvisatie. Ze geeft oa les bij Terpsichore Centrum voor Dans en Beweging, De Kunsthumaniora Hedendaagse Dans,... Ze geeft ook workshops en dansstages (De Kunstbende, Koninklijke Balletschool, …)

Scenografie

Manolito Glas (Middelburg, 1971), **scenografie**, studeerde vormgeving aan het Sint-Lucas (NL) en specialiseerde zich in het vormgeven in 3 dimensies. Na zijn studies werkte hij ondermeer via decoratelier vorm en decor voor het Nederlands Dans Theater, het Ro Theater, het Amsterdams Toneel, Scapino Ballet, Blauwe Maandag Compagnie, etc. Tijdens deze werkperiode ontwikkelde hij verder zijn visie op theater vormgeving. Momenteel is hij als freelance vormgever (Unusual Industries) aan het werk voor theater, dans, jongeren voorstellingen en div. commerciele projecten.

Kostuums

Raïssa Hans (Leuven, 1980), **kostuums**, studeerde theaterkostuumontwerpen aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen (1998-2002). Sinds haar afstuderen ontwierp ze de kostuums voor een vijftiental dans- en theaterproducties van *f*ABULEUS, waaronder *Witte Rozen voor Carla*, *Eros Flux*, *Kwartet*, *Instant Karma*, *Spelregels*, *Wolfsroedel*, *César mijn broer is een paard*, *Jeanne* en *Candide*. Daarnaast ontwierp ze voor BRONKS (*Toope en Toetonne*) en Kopergietery (*Het verdragen van Versailles*), voor La Petite Bande, het Fortisevent *Lord of the Rings* en locatietheater Smeedwerk in Nederland. In 2007 realiseerde ze de kostuums voor de afstudeerfilm *Fertilise* van Senne Dehandschutter. Ook werkte ze van 2002 tot 2006 verschillende malen als kleedster en wardrobe assistant voor het vermaarde Cirque du Soleil (*Saltimbanco* en *Alegría*).

De dansers

Zij werden in april 2007 uit een 55 - tal jongeren geselecteerd na maar liefst vier intensieve audities. Daarbij letten we niet enkel op het talent en de geschiktheid van de kandidaten. Even belangrijk waren het engagement en de bereidheid om maandenlang hard te werken en daarna de voorstelling te spelen tijdens reisvoorstellingen. De geselecteerde jongeren hebben allemaal een verschillende podiumachtergrond en - ervaring.

Oliver Roels (Gent, 1986), **dans**, zit in de eerste Master Klinische Psychologie aan Universiteit Gent. Hij sprong eerder in voor de geblesseerde Arthur De Roey in Natascha Pires *Instant Karma* (2004) bij *f*ABULEUS. In 2006 danste hij in de *f*ABULEUSproductie *Indian Curry* van Natascha Pire. Voordien danste hij bij de Gentse Kopergietery in *Mannen* (Ives Thuwis), *Ich wollte noch etwas sagen* (Ives Thuwis), *Tom Waits for no man* (Ives Thuwis) en *Donker Groen* (Janni van Goor). Hij was te zien in *Adieu* van het Forum Freies Theater in het Duitse Düsseldorf, eveneens in een choreografie van Ives Thuwis. Voor Villanella maakte hij de dansvoorstelling *Fovea Magenta*. In de zomer van 2007 maakt hij met zijn collectief 'Tibaldus en Andere Hoeren' de monoloog *Blind,* ook voor *Villanella.* Dit jaar danst hij in *Rennen* in regie van Gregory Caers en Ives Thuwis (Kopergietery).

Michiel Vandevelde (Leuven, 1990), **dans**, zit in het laatste jaar Moderne Talen - Wetenschappen. Hij danste bij *f*ABULEUS in *Instant Karma* (2004), *White Muted Crash* (2005, Koen De Preter), *Kievielaviedekie* (2005, Thomas Devens) en *Indian Curry* (2006, Natasha Pire). Voor PREFAB 2005 creëerde hij samen met Arthur De Roey het duet *Lijf*. Aan PREFAB 2006 namen hij, zijn broer Menno en De Roey deel met *Ibidem*. In het kader van Kunstbende De Luxe maakten Oliver Roels, Michiel Vandevelde en drie andere dansers/acteurs *Fovea Magenta*. Voor PREFAB 2007 maakte hij samen met zijn broer en Jozef Wouters *Festiviteit*. Nog in 2007 danste Michiel in *Ichten*, een productie die hij samen met andere jongeren maakte onder de vleugels van kunstencentrum Villanella. Momenteel werkt hij samen met zijn broer Menno en Jozef Wouters aan *Opera een Werkstuk*, een productie voor *f*ABULEUS.

Karine Claassen (Jette, 1990), **dans**, zit in het zesde jaar Humane Wetenschappen. *Jeanne* (2006, Dirk De Lathauwer) van *f*ABULEUS was de eerste professionele theaterproductie waar ze aan meewerkte. Daarvoor speelde ze twee keer in schooltoneel aan het Sint-Jozefscollege in Aarschot. Ze volgt dagelijks danslessen in Brussel bij Fundi Omari. Sinds september 2007 is ze lid van een hiphopteam. Met dit team is ze dit jaar Belgisch kampioen geworden, in mei mag ze in Oekraïne deelnemen aan het Europees kampioenschap en in november neemt ze deel aan het wereldkampioenschap in Nederland. In oktober doet Karine mee met het dansfestival "Cultureshock" in San Diego. Verder volgt ze constant workshops en lessen om haar dans te verbeteren. Haar vaste danscoach is Steeve Austin.

Justine Van Rijsselberghe (Wetteren, 1989), **dans**, studeert communicatiemanagement aan de Arteveldehogeschool in Gent. Ze danst al sinds haar vijfde en was van 2004 tot 2007 lid van de dansschool "Made to Move". In diezelfde periode volgde ze salsalessen. Vorig jaar danste ze mee in *Danspartij*, een productie waar o.a. drie choreografen van PARTS aan meewerkten.

Hari Sacré (Kaski, 1991), **dans**, zit in het zesde jaar Taal & Wetenschappen. Na in 1998 één jaar ballet te hebben gedaan, startte hij in datzelfde jaar met keurturnen. In 2005 zei hij deze hobby vaarwel en werd dans zijn grote passie. In 2005 volgde hij een hiphopkamp, het jaar daarna een breakdancekamp. Sinds 2006 danst hij bij

“Made to Move” en bij “Bro’beat Bounce”, een breakdancegroep uit Lokeren. In 2007 danste hij mee in *Danspartij*, dezelfde productie waar Justine in meedanste.

Emmanuel Ryngaert (Leuven, 1989), **dans**, studeert agogiek aan de VUB. *Gender Blender* is de eerste dansproductie waar hij aan meewerkt. Hij volgt al 13 jaar les aan de circusschool in Leuven en is gespecialiseerd in trapeze en doek. Hij danst ook mee in de volgende *f*ABULEUSproductie, *Bachianas*.

Silke Vanhoof (Geel, 1988), **dans en muziek**, zit in het tweede jaar Taal- en Letterkunde (Nederlands en theater-, film- & literatuurwetenschappen). Ze danste bij *f*ABULEUS in *Instant Karma* (2004, Natasha Pire) en *White Muted Crash* (2005, Koen De Preter). In het verleden stond zij twee keer als finalist op het podium van Kunstbende in de categorie ‘Dans’.

Mathias Pardon (El Salvador, 1988), **dans**, zit in het zesde jaar grafisch ontwerp. Momenteel volgt hij al drie jaar dans (hiphop, streetdance en breakdance) en maakt hij deel uit van de breakdancecrew “Rafaga De Viento” uit Leuven. In 2008 nam hij deel aan de *New Style Hiphop Contest* DMC in Antwerpen. Volgend jaar mag hij zelf lesgeven in streetdance en hiphop.

Bea Delannoy (Wilrijk, 1990), **dans**, zit in het zesde jaar Wetenschappen – Wiskunde. Sinds drie jaar zit ze in een hiphopteam waarmee ze ook deelneemt aan wedstrijden. In 2007 heeft ze met dit team deelgenomen aan het wereldkampioenschap.

Fée Roels (Gent, 1992), **dans**, zit in het vijfde jaar in de Steinerschool in Gent. Sinds 1996 volgt zij klassiek ballet en sinds 2004 funk en moderne dans. Bij de Kopergietery volgt Fée sinds 1996 het dansatelier hedendaagse dans.

Sara Claessens (Leuven, 1982), **dans**, zit in de Master Bedrijfscommunicatie aan de KULeuven. Sinds 2002 danst ze bij “danscompagnie Lune”. In het verleden danste ze al in de *f*ABULEUSproducties *Lilium* (2004, Iris Bouche en Goele Van Dijck) en *Kievielaviedekie* (2005, Thomas Devens). Voor PREFAB 2006 maakte ze samen met Isabelle Decannière de dansinstallatie *Mute* waarmee ze op Bâtard 2006 stonden en voor PREFAB 2007 maakte ze met Lai Yu-Chieh *Lucy*. In 2007 danste ze tevens in *Ichten*, een productie die ze samen met onder andere Michiel Vandevelde maakte onder de vleugels van kunstencentrum Villanella.

Sabine Cmelniski (Brussel, 1990), **dans**, zit in het laatste jaar Grieks-Latijn – Wiskunde. Van 1996 tot en met 2002 volgde ze tapdansles bij “Ballet Jeunesse”, een dansschooltje voor kinderen. Hiermee ging ze verschillende keren op tournee door België en Frankrijk. Daarnaast heeft ze vier jaar klassieke dans gevolgd, anderhalf jaar hedendaagse dans en hiphop, twee jaar circus en twee jaar toneel. In 2007 danste ze één seizoen mee in de *f*ABULEUSproductie *Indian Curry*.

Heleen Verheyden (Leuven, 1991), **dans**, zit in het vijfde jaar Latijn – Wetenschappen. Sinds haar zesde danst ze in de academie van Heist op den Berg zowel pointes als klassieke en hedendaagse dans. In 2005 en 2006 nam ze deel aan de internationale dansweek van de Koninklijke Balletschool Antwerpen i.s.m. Jeugd en Dans. In 2007 heeft ze meegedaan in de operette *Der Zarewitch* van het Vlaams Muziektheater.

Kateline Vleeracker (Jette, 1988), **dans**, studeert optiek en optometrie aan de Ehsal Hogeschool in Brussel. Ze heeft 11 jaar lang klassiek ballet gevolgd (1994-2005). Van 1997 tot en met 1998 volgde Kateline hiphop en van 1999 tot en met 2005

hedendaagse dans. In 2001 danste ze onder de vleugels van Ultima Vez Junior haar eerste voorstelling, *Bericht aan de Bevolking*. Twee jaar later danste ze bij datzelfde gezelschap mee met de voorstelling *Rent a Kid. No Bullshit*. In 2005 danste ze mee in Lize Uytterhoeves voorstelling *Versus*.

Roselien Tobbackx (Leuven, 1992), **dans, en muziek**, zit in het vierde jaar Humane Wetenschappen. Ze volgt wekelijks jazz en twee keer per week ballet. *Gender Blender* is de eerste productie waar ze aan meewerkt.

Thomas Vantuycom (Brussel, 1989), **dans**, studeert handelsingenieur aan de KULeuven. In 2006 danste hij voor het eerste mee in een productie van *f*ABULEUS, namelijk *Indian Curry* van Natasha Pire. Thomas werkt ook mee aan een volgende productie van *f*ABULEUS, *Bachianas*.

*f*ABULEUS

*f*ABULEUS evolueerde tussen 1991 en 1997 van een tweejaarlijks internationaal theaterfestival voor jongeren naar een continu werkende maar qua bezetting zeer wisselende productiestructuur met jongeren tussen 6 en 30 jaar. Sinds 1995 maakte *f*ABULEUS **55 theater- en dansproducties**. Tussen 1996 en 2005 was *f*ABULEUS een project van kunstenorganisatie/landelijke jeugddienst Artforum. De eerste producties speelden vooral in Leuven (*'t Barre Land*, *De uitzondering! en de regel?*, *Het proces, Ego Sublimo, …*), maar na 1998 begon er ook interesse te komen van festivals (Tweetakt, Victoria, De Opkomst, BRONKS, Jonge Harten, …) en cultuurcentra in Vlaanderen en gingen de meeste producties uitgebreid op tournee door Vlaanderen. Tijdens het seizoen 2002-2003 kwam er voor het eerst een projectsubsidie dans van de Vlaamse Gemeenschap (voor *Eros Flux*) en won *f*ABULEUS de 1000 Watt-Lichtpuntprijs *"wegens de uitgesproken artistieke keuze, het roeien tegen de stroom in en het geloof in het kunnen van jonge mensen"* (juryrapport 1000 WATT). In 2004 ontving *f*ABULEUS twee projectsubsidies, één voor de dansproductie *Instant Karma* en één voor de theaterproductie *Johnnieboy*, en werd de productie *Dromen hebben veters* genomineerd voor de 1000 Watt-prijs 2003. *Dromen hebben veters* was de eerste dansproductie van *f*ABULEUS die werd gedanst door kinderen. In 2004 maakte *f*ABULEUS een dansproductie met zowel gehandicapte als niet-gehandicapte dansers*: Lilium*. Hiervoor werd een projectsubsidie jeugdwerk bekomen. Ook de theaterproductie *Wolfsroedel* kreeg een projectsubsidie theater. 2005 was een belangrijk jaar voor *f*ABULEUS: de organisatie vierde haar tiende verjaardag en kreeg het bericht **in 2006 en 2007 structureel gesubsidieerd** te worden door de Vlaamse Gemeenschap. Bovendien werd *f*ABULEUS genomineerd voor de prestigieuze Vlaamse Cultuurprijzen 2005. In 2006 was *f*ABULEUS met een miniversie van de dansvoorstelling *Indian Curry* te gast op het Koninklijk Paleis in Laken.

Naast de "producties door en voor jongeren" geeft *f*ABULEUS na 2000 ook steeds meer ondersteuning aan jonge theater- en dansmakers die uit podiumkunstenopleidingen komen of uit de jongerenwerking doorstromen. De eerste resultaten hiervan waren *Antoon & Mirabella* (2002), *Alles in Toranje!* (2002), *Eros Flux* (2003), *Kat voor de vogels* (2003), *Randschade* (2003), *Les mots ... toujours les mots bien sûr* (2004), *Spelregels* (2005),*El Gran Teatro del Mundo* (2006), *We dance to forget* (2007) en *leuke Mieke* (2008).

Theaterproducties van *f*ABULEUS 1995-2008:

't Barre Land, Tankred Dorst/Remko Van Damme (1995)
De uitzondering! en de regel?, Bertolt Brecht/Vital Schraenen (1997)
Het proces, Franz Kafka/Vital Schraenen (1998)
Lapse of time, Alexandre Lyra Leite/Dirk De Lathauwer/Ana Borges (1998)
Winterslaap, Heleen Verburg/Jo Huylebroeck (1998)
Meisje Niemand, Tomek Tryzna/Dirk De Lathauwer/Ruth Joos (2000)
Altamira, Hein Mortier (2000)
The way young lovers do, diverse/Dirk De Lathauwer/Ruth Joos (2001)
Antoon & Mirabella, Stefan Boonen/Steven Beersmans/Sofie Palmers (2002)
Alles in Toranje!, Filip Bilsen/Greet Bilsen/Frauke Depreitere (2002)
Yvonne, prinses van Bourgondië, Witold Gombrowicz/Dirk De Lathauwer (2002)
Het Zwarte Pietverdriet, Tom Struyf (2002)
Maria en José, Erlend Loe/Victor Peeters/Naomi Meulemans (2003)
Witte rozen voor Carla, Stefan Lernous/Victor Peeters (2003)

Kwartet, Heiner Müller/Dirk De Lathauwer (2004)
Johnnieboy, diverse/Victor Peeters (2004)
Spelregels, Floortje Zwigtman/S.Beersmans/M.-A.Gillis/E.Goddeeris/J.Lenaerts/K.Monserez (2004)
Knijnepijn, Leentje Van de Cruys/Hanne Struyf (2005)
Wolfsroedel, Floortje Zwigtman/Dirk De Lathauwer (2006)
El Gran Teatro del Mundo, Tom Struyf/Leen Roels (2006)
Chatgirl, Eelco Smits/Jef Van gestel (2006)
Forza, Benjamin Van Tourhout (2006)
Wacht Wacht Wacht, Günther Samson (2006)
César mijn broer is een paard, S.Beyne/F.Bilsen/F.Depreitere/W.Eyckerman/J.Lenaerts (2006)
Jeanne, Peter De Graef/George Bernard Shaw/ Koos Terpstra /Dirk De Lathauwer (2007)
Festiviteit, Menno Vandevelde/Michiel Vandevelde/Jozef Wouters (PREFAB 2007)
Bananen drijven niet, Roos Van Vlaenderen/Annelore Stubbe (PREFAB 2007)
Candide, Voltaire/L.Bernstein/ K. Monserez/M. Valcke (2007)
leuke Mieke, Leen Roels/ Ruth Bastiaensen/Owen Weston (2008)

Dansproducties van *f*ABULEUS 1998-2008:

Ego Sublimo, Randi De Vlieghe (1998)
Baken, Randi De Vlieghe (1999)
Mijn benen zijn al lang maar de wereld staat op stelten, Filip Bilsen/Greet Bilsen/Frauke Depreitere (2000)
Autopsie (met boontjes), Karlon Fonteyn (2001)
BBB & wasverzachter, Natascha Pire (2002)
Beet (er is alleen maar een stukje af), Randi De Vlieghe (2002)
Als/Dan, Patrick Bellemans (2003)
Kat voor de vogels, Koen De Preter (2003)
Eros Flux, Randi De Vlieghe (2003)
Dromen hebben veters, Kwint Manshoven/Joke Laureyns (2003)
Randschade, Kwint Manshoven/Joke Laureyns (2003)
Les mots ... toujours les mots bien sûr, Koen De Preter (PREFAB 2004)
Dagelijks geopend, Lies Cuyvers (PREFAB 2004)
Instant Karma, Natascha Pire (2004)
Lilium, Iris Bouche/Goele Van Dijck (2004)

.White.Muted.Crash, Koen De Preter (2004)
Lijf, Arthur-Georges De Roey/Michiel Vandevelde (PREFAB 2005)
The Day Dolly Danced, Randi De Vlieghe (2005)
Kievielaviedekie, Thomas Devens (2005)
Voetenvliegen, Alexandra Meijer (2005)
Indian Curry, Natascha Pire (2006)
Mute, Sara Claessens/Isabelle De Cannière (PREFAB 2006)
Ibidem, Arthur-Georges De Roey/Menno Vandevelde/Michiel Vandevelde (PREFAB 2006)
We dance to forget, Koen De Preter/Maria Ibarretxe (2007)
Gender Blender, Randi De Vlieghe (2008)

Naast artistiek relevant theater maken met jongeren is het ook de algemene doelstelling van *f*ABULEUS om in Leuven een theateractiviteit met jonge mensen op gang te brengen zoals die in Brussel door Bronks, in Antwerpen door HETPALEIS, in Gent door de Kopergietery en Victoria wordt gerealiseerd. Met deze ambitie willen we ons niet meten of identificeren met deze huizen. Het is echter wel zo dat zij ergens halverwege de jaren '90 allemaal intensief werkten met jongeren onder professionele begeleiding en dat in die periode ook *f*ABULEUS in zijn huidige vorm ontstond. Ondanks de aanwezigheid van organisaties als STUK en Braakland/ZheBilding zijn Leuven en Vlaams-Brabant nog altijd een behoorlijk braakliggend terrein als het op "creatie" aankomt. Op het vlak van theater en dans willen wij hiervoor alvast het juiste klimaat creëren: we organiseren regelmatig audities (die telkens makkelijk 40 jongeren lokken), zoeken daarbij in de eerste plaats naar mensen met noodzaak in de ogen, stellen repetitieruimte ter beschikking, trekken regisseurs en choreografen aan om met jongeren te werken…

*f*ABULEUS wordt artistiek geleid door theaterwetenschapper Dirk De Lathauwer en een artistiek team dat bestaat uit hemzelf, Veerle Van Schoelant, Peter Anthonissen en Randi De Vlieghe. Voor elk project wordt een complementair team deskundige begeleiders aangetrokken. In het verleden werd gewerkt met choreograaf Randi De Vlieghe (Hans Hof Ensemble, Bronks), regisseur Vital Schraenen (Ensemble Leporello, Tirasila), dramaturg Peter Anthonissen (theaterrecensent bij De Morgen, redactie Etcetera, Theater Antigone, Theater Artemis), Ruth Joos (Conservatorium A'pen, Studio Brussel), Alexandre Lyra Leite (artistiek leider van het Portugese gezelschap In.estética), productieleidster Veerle Van Schoelant (Kunstbende, Hush Hush Hush), choreografe Natascha Pire (Tweelicht en zoon, Ensemble Leporello, de Kopergietery), danser/choreograaf Sidi Larbi Cherkaoui (Les Ballets C. de la B., Toneelhuis), acteur/regisseur Victor Peeters (Kopergietery, HetPaleis, De wetten van Kepler), acteur Steven Beersmans (D&A, De Zeepcompagnie), acteur/regisseur Koen Monserez (Ensemble Leporello, Ensemble D&A), Iris Bouche (Rosas, Toneelhuis), Goele Van Dijck (Inkvis), choreograaf Thomas Devens (Inti), choreografe Alexandra Meijer, choreograaf Koen De Preter (Sasha Walz, D), acteur Nico Sturm (Cie De Koe), choreografen Joke Laureyns en Kwint Manshoven (de Kopergietery, Kabinet Kunstjes), e.a. In de toekomst plannen we ondermeer samenwerkingen met regisseurs Benjamin Van Tourhout (Ceremonia, Nunc), Koen Monserez (Ensemble Leporello, Ensemble D&A), Jef Van gestel (het veemtheater, NL), Lenneke Maas (United-C, NL), Robby Cleiren (De Roovers), Nico Sturm (Cie De Koe), jonge dansers/choreografen Sandra Delgadillo en Caroline D'haese en auteur Saskia De Coster ('Jeuk', 'Eeuwige Roem', …). Het is precies die verzamelde deskundigheid in confrontatie met gemotiveerde jongeren die *f*ABULEUS onderscheidt van andere jongerenprojecten die zich eerder in de hobbysfeer situeren.

Persfragmenten

"Er is enkel voluit ingezoemd op de lange, niet vanzelfsprekende tekst van Gombrowicz en op het acteerspel van de dertien jongeren. Een **bewonderenswaardige keuze** is dat. Een illustratie ook van de bewuste ambitie van het gezelschap om het jonge theaterpubliek echt te emanciperen, in plaats van het zoet te houden met wat het graag lust." (Wouter Hillaert in De Morgen, 15 november 2002)

"De 1000Watt-jury heeft het met haar nominaties voor de Lichtpuntprijs nog maar eens bevestigd: *f*ABULEUS is **een rijzende ster aan de jeugdtheaterhemel**. Het Leuvense gezelschap maakte de laatste jaren niet enkel een reeks goede voorstellingen, maar liet zich evenzeer opmerken door zijn consequent open omgang met jonge makers en spelers." (Wouter Hillaert in De Morgen, 18 maart 2003)

"Wegens de **uitgesproken artistieke keuze**, het roeien tegen de stroom in en het geloof in het kunnen van jonge mensen, motiveerde de jury. Voor de jonge directeur Dirk De Lathauwer, sinds jaar en dag bezieler van *f*ABULEUS en bijhorende kunstenorganisatie Artforum een opsteker." (De Morgen, 28 april 2003)

"Het jeugdtheater ligt goed in de markt, heet het ook. Het leidt tot meer troepjes en producties, niet altijd tot meer kwaliteit. **Al timmeren er een aantal (*f*ABULEUS bijvoorbeeld) behoorlijk stevig aan hun weg**." (Annelies De Waele, De Morgen, 6 januari 2003)

"Jongerentheater *f*ABULEUS neemt al tien jaar **een vrij unieke positie in het Vlaamse theaterlandschap** in." (Els De Bodt, Het Belang van Limburg, 15 november 2002)

« De laatste jaren staat het Leuvense jongerentheater *f*ABULEUS opvallend vaak in de kijker met een aantal opmerkelijke theater- en dansproducties. (…) Een ideale gelegenheid dus om eens wat langer stil te staan bij een alsnog niet gesubsidieerd gezelschap dat toch al enige tijd aan de weg timmert van **artistiek kwalitatief theater voor en door jongeren**. » (Patrick Jordens in De Scène, februari 2001)

« In Leuven waakt *f*ABULEUS over jong theater. Hun dans/theaterproducties als BAKEN en *Meisje Niemand* kregen **veel applaus**. » (Geert Sels in De Standaard, 2 november 2000)

« Nomen est omen. Het jongerentheater *f*ABULEUS **betovert** al jaren met **een mix van dans, theater, poëzie, jeugdige gekte en kreativiteit**. » (Filip Hermans in Veto, november 2000)

« Dat bij een boel jongeren gepassioneerd bezig (willen) zijn met theater, ziet men al jaren bij Victoria in Gent. Maar ook in Leuven broeit het. *f*ABULEUS geeft al enkele seizoenen jongeren de kans om onder professionele begeleiding een goede dans- of theatervoorstelling neer te poten. » (Kim Neuskens in Veto, april 2000)

« …een groep zoals *f*ABULEUS maakt school in het Leuvense… » (Béa Migom in een studie over jongerentheater in Vlaanderen, Fevecc-publicatie 2000)

"Sandrine, de winnares van Idool 2004, was nog niet aan zingen toe toen ze als jonge tiener bij Fabuleus begon. Ze hield het bij playbacken. Fabuleus is de stal waar jong talent uit diverse disciplines zijn eerste stappen zette: Elke Neuville (Woestijnvis), Koen De Preter (Berlijnse danscompagnie Sasha Walz), Rebecca

Lenaerts (momenteel op tournee met Sam Bogaerts met de sonnetten van Shakespeare) of Marijs Boulogne (eigen theaterparcours)." (Geert Sels in De Standaard, november 2005)

Juryrapporten 1000 Watt

De 1000Watt is een Vlaams-Nederlandse prijs die wordt toegekend aan de indrukwekkendste podiumkunstenproductie van het afgelopen (kalender)jaar voor kinderen of jongeren in Vlaanderen en Nederland. Aan de prijs is een geldbedrag van € 25.000 verbonden.

Maart 2003, nominatietekst 1000-Watt Lichtpunt: "Het Leuvense gezelschap ƒABULEUS kiest bewust voor het maken van jeugdtheater met jongeren, maar richt zich sinds kort op een verruimde doelgroep: van jonge kinderen tot en met pubers en adolescenten. De resolute keuze voor een puur artistieke benadering en het naar waarde schatten van de onervaren spelers en het publiek worden door de jury bijzonder gewaardeerd. Als organisatie is ƒABULEUS de afgelopen jaren duidelijk geprofessionaliseerd, wat is terug te zien in de kwaliteit en de kwantiteit van de voorstellingen. Het gezelschap toont lef door met een niet-artistieke, sociale organisatie een project op te zetten met onervaren jongeren uit de bijzondere jeugdzorg uit Brugge (*Beet, er is alleen maar een stukje af)* en trekt professionele makers van buiten aan die hun sporen inmiddels hebben verdiend, zoals Randi de Vlieghe of Natascha Pire (choreografe).
ƒABULEUS kiest ervoor telkens met andere, onervaren jongeren te werken en gaat daarbij evidente keuzes, onder andere wat tekstmateriaal betreft (*Meisje niemand, Mijn benen zijn al lang maar de wereld staat op stelten)* bewust uit de weg, wat resulteert in een scala aan producties. *Yvonne (Prinses van Bourgondië)*, waarin dertien spelers van tussen de 16 en 22 jaar de complexe tekst van Gombrowicz spelen voor een publiek van leeftijdgenoten vormt een geslaagd voorbeeld van waar ƒABULEUS toe in staat is: een artistieke voorstelling maken die meer is dan een alternatieve vrijetijdsbesteding."

April 2003, *f*ABULEUS wint de 1000-Watt Lichtpuntprijs, "wegens zijn uitgesproken artistieke keuze, het roeien tegen de stroom in en het geloof in het kunnen van jonge mensen." De prijs houdt uitnodigingen in voor verschillende festivals: Theater aan Zee 2003 (Oostende), Tweetakt 2004 (Utrecht) en Boulevardfestival 2004 (Den Bosch).

Maart 2004, nominatietekst 1000 Watt-prijs voor *Dromen hebben veters*!!!
Uit de 171 producties voor kinderen en jongeren die de 1000Wattjury het afgelopen kalenderjaar in Vlaanderen en Nederland in première zag gaan, heeft zij vijf voorstellingen gekozen en *Dromen hebben veters* is daar één van!

"Vorig seizoen ontving *f*ABULEUS het Lichtpunt voor hun met veel lef gemaakte kwaliteitsvolle, artistieke projecten voor en door jongeren. Dit jaar bevestigt het gezelschap deze ingeslagen weg met de productie *Dromen hebben veters*. Deze dansvoorstelling vertrekt vanuit een relevante maatschappelijke betrokkenheid en toont een podium dat openstaat naar de wereld, zonder de boodschap al te expliciet te maken. De choreografen, Joke Laureyns en Kwint Manshoven, werkten met een grote en diverse groep kinderen en jongeren. De getoonde bewegingsfrasen getuigen telkens van een geïnspireerde keuze die dicht bij de belevingswereld van kinderen en jongeren staat. Samen vormen de frasen een helder, artistiek doordacht concept, waarbinnen diverse disciplines - beweging, beeld en muziek - steeds op

elkaar ingrijpen en elkaar voortdurend versterken. *Dromen hebben veters* maakte indruk op de jury omdat ze, binnen een artistiek uitgeklaarde visie, dwingt tot nadenken over de grens tussen alledaagse beweging en dans, tussen wat kan en niet kan, tussen knuffelfactor en eigenheid, tussen uiterlijke en innerlijke noodzaak. Een voorstelling die hoe dan ook op het netvlies blijft hangen."

_f_ABULEUS genomineerd voor de Vlaamse cultuurprijzen 2005

Deze officiële cultuurprijzen van de Vlaamse Gemeenschap zijn een blijk van erkenning voor organisaties of personen die door hun artistieke activiteiten of bijzondere verdiensten tijdens het afgelopen jaar een opmerkelijke bijdrage hebben geleverd aan het cultuurleven in Vlaanderen. *f*ABULEUS was 1 van de 3 genomineerden voor de cultuurprijs jeugdtheater. Hieronder wat de jury schreef over *f*ABULEUS:

"In november 2005 vierde *f*ABULEUS niet alleen zijn tienjarig bestaan, maar ook de structurele erkenning als theatergezelschap. Al die tijd bleef *f*ABULEUS koppig volgehouden werken met kinderen en jongeren. Het deed dat met weinig geld en zonder artistieke toegevingen. *f*ABULEUS neemt jonge mensen ernstig, maar gaat niet zonder meer in hun universum mee. Elke productie is het resultaat van een zoektocht, een dialoog tussen de jonge spelers/dansers en de iets minder jonge regisseurs, choreografen of andere kunstenaars, geruggesteund door het *f*ABULEUS-team. De jury prijst het enthousiasme en de zorgvuldigheid waarmee *f*ABULEUS nieuw talent en beloftevolle kunstenaars aantrekt. Evenveel lof heeft ze voor de professionele aanpak van elk productieaspect, de interactie tussen kinderen/jongeren en theatermakers en de openheid én veeleisendheid waarmee telkens opnieuw wordt gewerkt aan voorstellingen. Die spreken het jonge publiek aan, maar bedienen het toch klakkeloos niet op zijn wenken. Het zijn credo's die *f*ABULEUS zowel in zijn theater- als in zijn dansvoorstellingen respecteert. Geen evidente keuze, maar de aanpak werkt wel. Dat bewijzen onder andere de recente voorstellingen *Instant Karma*, *Spelregels* en *Kievielaviedekie.*"